

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה- O	מימרא- statement challenge- קושיא- ? שאלה- question תירוץ- answer ! ראיה- proof
מקרא- key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
כשתימצי לומר, לדברי רבי - על כתב ידן הם מעידים, לדברי חכמים - על מנה שבשטר הם מעידים.												ג
פשיטא												כא
מהו דתימא, לרבי ספוקי מספקא ליה אי על כתב ידם הם מעידים או על מנה שבשטר הם מעידים, ונפקא מינה? היכא דמית חד מינייהו לבעי שנים מן השוק להעיד עליו, דאם כן קנפיק נכי ריבעא דמונא אפומא דחד סהדא, והכא לחומרא והכא לחומרא, קמ"ל, דרבי מופשט פשיטא ליה בין לקולא בין לחומרא												כא
שנים החתומין על השטר ומת אחד מהן - צריכין שנים מן השוק להעיד עליו, בזו רבי לקולא ורבנן לחומרא.	דאמר רב יהודה אמר רב:											כא
ואי ליכא תרי אלא חד, מאי?												כא
לכתוב חתימת ידיה אחספא ושדי ליה בבי דינא, ומחזקי ליה בי דינא ולא צריך איהו לאסהודי אחתימת ידיה, ואזיל איהו והאי ומסהדי אידך.	אביי:											כא
ודוקא אחספא, אבל אמגלתא לא, דלמא משכח לה איניש דלא מעלי וכתב עליוהי מאי דבעי												כא
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין.	ותנן:											כא
הלכה כדברי חכמים.	רב יהודה אמר שמואל:											כא
פשיטא, יחיד - ורבים הלכה כרבים												כא
מהו דתימא הלכה כרבי מחבירו - ואפילו מחביריו, קא משמע לן.												כא
(סימן: נח נד חד)												כא
ומי אמר שמואל הכי? והא הווא שטרא דנפיק מבי דינא דמר שמואל, והוה כתיב ביה: מדאתא רב ענן בר חייא ואסהיד אחתימות ידיה ואדחד דעמיה, ומנו? רב חנן בר רבה, ומדאתא רב חנן בר רבה ואסהיד אחתימות ידיה ואדחד דעמיה, ומנו? רב ענן בר חייא, אשרנוהי וקמינוהי כדחזן	רב חננא בר חייא לרב יהודה, ואמרי לה רב הונא בר יהודה לרב יהודה, ואמרי לה רב חייא בר יהודה לרב יהודה:											כא
ההוא שטרא דיתימ הוה, וחש שמואל לב"ד טועין, וסבר שמואל, דלמא איכא דסבירא ליה הלכה כרבי מחבירו ולא מחביריו ובהא אפילו מחביריו, סבר: אעביד רווחא כי היכי דלא מפסדי יתמי.	א"ל: [רב יהודה]											כא
עד ודיין מצטרפין.	רב יהודה אמר שמואל:											כא
כמה מעליא הא שמעתא	רמי בר חמא:											כא
מאי מעליותא? מאי דקא מסהיד סהדא לא קא מסהיד דיינא, ומאי דקא מסהיד דיינא לא קא מסהיד סהדא	רבא:											כא
לא תציתנהו להני כללי דכיל יתיה אחי משמיה דשמואל.	אלא, כי אתא רמי בר יחזקאל:											כא
אי קילע רבנאי אחוה דר' חייא בר אבא למזבן שומשמי ואמר, הכי אמר שמואל: עד ודיין מצטרפין.	[רבנאי]											כא
כמה מעליא הא שמעתא	אמימר:											כא
משום דקלסה אבוה דאמך, את נמי מקלסת לה? כבר פרכה רבא.	רב אשי לאמימר:											כא
שלשה שישבו לקיים את השטר, שנים מכירין חתימות ידי עדים ואחד אינו מכיר, עד שלא חתמו - מעידין בפניו וחותם, משחתמו - אין מעידין בפניו וחותם.	רב ספרא אמר רבי אבא אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא אמר רב הונא, ואמרי ליה אמר רב הונא אמר רב:											כא
ומי כתבינן?												כא
האי אשרתא דדייני דניכתב מקמיה דניחוהו סהדי אחתימת ידיהו - פסולה, דמתחזי כשקרא	והאמר רב פפי משמיה דרבא:											כא
הכא נמי מתחזי כשקרא												כא
אלא אימא: עד שלא כתבו - מעידין בפניו וחותם, משכתבו - אין מעידין בפניו וחותם.												כא
ש"מ תלת: ש"מ עד נעשה דיין, וש"מ דיינין המכירין חתימות ידי עדים - אינן צריכין להעיד בפניהם, וש"מ דיינין שאין מכירין חתימות ידי עדים - צריכין להעיד בפני כל אחד ואחד.												כא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלמא עד נעשה דיין שמעינן מינה, אלא דיינין מכירין חתימות ידי עדים אין צריכין להעיד בפניהם - דלמא לעולם אימא לך צריכין, ושאני הכא, דקא מקיימא הגדה בחז' ודיינין שאין מכירין חתימות ידי עדים צריכין להעיד בפני כל אחד ואחד - דלמא לעולם אימא לך אין צריכין, ושאני הכא, דלא קא מקיימא הגדה כלל.	מתקיף לה רב אשי:									‡	◇	כא:	
יתיב ר' אבא וקאמר לה להא שמעתא דעד נעשה דיין.	[רבי אבא]										◇	כא:	
ראוהו שלשה והן בית דין יעמדו שנים ויושיבו מחבריהם אצל היחיד, ויעידו בפניהם ויאמרו: מקודש החדש, מקודש, שאין היחיד נאמן על ידי עצמו	איתיביה רב ספרא לרבי אבא:									‡	◇	כא:	
ואי סלקא דעתך דעד נעשה דיין, למה לי כולי האי? ליתבו בדוכתייהו וליקדשו										‡	כא:		
אף לדידי קשיא לי ושאלתיה לרב יצחק בר שמואל בר מרתא, ורב יצחק לרב הונא, ורב הונא לחייא בר רב, וחייא בר רב לרב	אמר ליה: [רבי אבא]									○	כא:		
הנח לעדות החדש - דאורייתא, וקיום שטרות - דרבנן.	ואמר להו: [רב]									!	◇	כא:	
שלשה שישבו לקיים את השטר, וקרא ערער על אחד מהן, עד שלא חתמו - מעידין עליו וחותרם, משחתמו - אין מעידין עליו וחותרם.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:										■	◇	כא:
ערער דמאי?											^	כא:	
אי ערער דגולנותא											!	כא:	